

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף י"א.

הארות, ומראי מקומות

תוד"ה קמץ, הקשו למה לא יחזור ויקמוץ לר"י, עי' תי', ועי' באחרונים קרן אורה ושפ"א דכתבו אדרבה דהכא גם לרבנן יחזור ויקמוץ.

אבל מלח דבת הקרבה היא אימא תתכשר, עי' שפת אמת מש"כ להוכיח מהכא, וע"ע חי' הגרי"ז מש"כ לחקור בדין הקטרת המלח, ועי' חזו"א כה' טז'.

ותיפוק ליה משום חציצה עי' חי' הגרי"ז מש"כ לחקור בדין חציצה, וע"ע מנחת אברהם מש"כ בשמו, ועי' בשפת אמת מה שהביא לחדש מכאן בדין חציצה בקדשים ולפי הגרי"ז אינו מוכרח.

אלא להשוות, עי' חי' הגרי"ז היכן היה עושה השוואה זו.

חופה ג' אצבעות, עי' קרן אורה, ועי' ראב"ד תו"כ ט' י', ועי' חי' המיוחסי לרשב"א.

והאיכא חפינה, עי' לח"מ עיוה"כ א' ז', ועי' שיח יצחק יומא עח.

עי' רמב"ם מעה"ק יג' יג' ובמהר"י קורקוס שם דנראה שס"ל למסקנא שהיה ב-ד' אצבעות, ולא כמו שנראה מסקנא דהכא, עי' תי' ועי' יפה עיניים, ובמלבי"ם ויקרא ב' ב'.

חפן בראשי אצבעותיו, עי' תוס' יומא מז', ועי"ש תו"י.

דבקה לקומץ בדפניה דמנא מאי, עי' רש"י דקאי על קידוש הקומץ, וברמב"ם פסוהמ"ק יא' כה' ביאר לגבי כשקמץ מדפני הכלי, עי' דבר אברהם ח"ג ז' ה' למה פירש כן, ועי"ש מה שביאר עוד בצדדי הספק, ועי' אבן האזל מעה"ק יג' יב', ועי' מנחת אברהם.

הפכיה למנא וכו', בבאור הספק עי' רש"י כאן ותוס' יומא מח. ד"ה בעי ועי' משנת ר"א מנחות ס"ד, ועי' רמב"ם פסוהמ"ק יא' כה' וחזו"א קמא כה' ז'.

ריבה שמנה, ועי' טהרת הקודש שהקשה למה לא כתב ריבה סולתה, ועי' מנחת אברהם.

חיסר לבונתה, עי' רש"י ועי' חשק שלמה מה שהביא מהירושלמי.

כגון שהפריש לה שני לוגין ועי' רש"י שנראית כשתי הלחם, ועי' ישר וטוב, ובצאן קדשים לא גריס ליה, ובנתיבות הקודש נתקשה דבגמ' משמע שהוא מה"ת.

ועי' שפת אמת ויד דוד שתמהו מנין לרש"י והרמב"ם דבעי דווקא ב' לוגין, ועי' חזו"א כא' ח' ובחי' הגרי"ז שבמוסיף לוג שלם אז אינו מצטרף למנחה.

עי' תוס' זבחים ל' היאך איירי שקידש ב' לוגין אלו, ועי' ישר וטוב, וחזו"א כא' ח'.

חסרה ועמדה על קורט אחד, עי' חי' הגרי"ז מהו קורט דכאן, ועי' מנחת אברהם מה שחקר לפי זה.

חדש!! בעז"ה ממחר יהיו ה"מראי מקומות" (ברובם) בדרך של שאלות ותשובות, לעידוד ה"עיון והעמקות" ב"לימוד הדף"

ע"ב

קומץ בתחילה וקומץ בסוף, לדעת רש"י היינו שעת הקמיצה ושעת ההקטרה, ודעת הרמב"ם כתב בזבח תודה דהוא משעת ההפרשה, עי' פסוהמ"ק יא' ח', ועי' שפת אמת ואור שמח מה שביארו בדבריו, ועי' מנחת אברהם.

קומץ בתחילה ושני קרטין בחוץ, ויל"ע מה הדין בנשארה כל הלבונה ומקריב 2 קרטין, בשם הגר"ח הובא במנחת אברהם דמהני ועי' עולת שלמה, ובחזו"א כא' ט' כתב דלא מהני.

פליגי וכו', אבל בלבונה הבאה בפני עצמה ד"ה קומץ בתחילה וקומץ בסוף, וחד אחר כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, ויל"ע במאי נחלקו?

ביאר במנחת אברהם דלבונה הבאה בפני עצמה יש לה קביעות בזמן הקמיצה, אבל כאן אין קמיצה רק קידוש כלי וזוהו נחלקו האם קביעות כזאת סגי כדי לקבוע את המנחה בכשרות שגם אם תחסר אח"כ לא תיפסל או שמא לא.

שהפריש לה שני קמציין, עי' רש"י ובתוס' מה שהקשה עליה, מה החילוק בין קמציים ללוגין שבזה הוא סברא להכשיר וזוהו הוא סברא לפסול?

עי' חי' המיוחסים לרשב"א, עי' טהרת הקודש וחזו"א כא' י', ועי' חי' הגרי"ז מה שיישב לפי זה בגמ', ועי' מקדש דוד ח' ב' מה שחידש שכשיפריש כשיעור שני קמציים ולא יחלק כשירה.

תוד"ה כגון, הקשו איך יקדש ו ב' הקמציין כשהקדישן יחד, עי' תי' וביאורו בחזו"א כא' י', ועי' שפת אמת וחי' הגרי"ז.

מהו דתימא וכו' כיון שהגיע זמנה לפורקה כמאן דפריקה דמיא קמ"ל, וקשה דלעיל ח. גבי נשבר הלחם, אמרינן דכשהגיע זמנו לפרוק כמאן דנפרק דמי?

כן הקשה בחי' המיוחסים לרשב"א, ותירץ לחלק בין נשבר הלחם שזהו גופא של מנחה לבין חסר ויתר דאיירינן הכא, עי"ש, וע"ע אור שמח פסוהמ"ק יא' יח' ומקדש דוד ז' א' מה שתירצו.

או לאכול כזית משייריה בחוץ, ובאחרונים נתקשו למה במחשבת פיגול לא יהיה דין חצי עור אסור מה"ת דאף שלא ילקה עליה, יהא אסור?

עי' שדה חמד מערכת ח' כלל יג' דהביא דעות האומרות שבמחשבה לא יכול לחול על חצי שיעור, עי' מה שדן בזה ועי' טהרת הקודש זבחים כט'.

או להקטיר לבונתה בחוץ, ויל"ע למה לא חשיב שיעור בכזית, עי' רש"י, ועי' קרן אורה שתמה עליו, וע"ע טהרת הקודש ומנחת אברהם בשם הגרי"ז, וע"ע תוס' חיצוניות שתי' באופן אחר, ובתוספתא ב' א' נאמר במפורש שהשיעור בכזית, עי"ש בחזון יחזקאל.

לאכול שייריה למחר ומנין המקור לזה, עי' רש"י כאן ורש"י בזבחים סג. כתב מקור אחר עי' מסורת הש"ס ומצפה איתן.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.